

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/87/2019
Identifikačné číslo spisu: 6116220785
Dátum vydania rozhodnutia: 26.02.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Ľubomíra Kúdelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:6116220785.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: JUDr. Otto Markech, so sídlom kpt. Nálepku 336, 916 24 Horná Streda, správca konkurznej podstaty úpadcu Peter Križan - MĀSKO v konkurze, s miestom podnikania Svätoplukova 1339, 957 04 Bánovce nad Bebravou, IČO: 34 480 773, proti žalovanému: Slovenská pošta, a.s., so sídlom Partizánska cesta 9, 975 99 Banská Bystrica, IČO: 36 631 124, zastúpeného advokátskou kanceláriou Advokáti Heinrich s.r.o., so sídlom Skautská 12, 949 01 Nitra, IČO: 36 865 966, o zaplatenie 8 202,32 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 64Cb/236/2016, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28. novembra 2018, č. k. 41Cob/64/2018-252, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie odmieta.
- II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) napadnutým rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) z 13. októbra 2017, č. k. 64Cb/236/2016-112, ktorým súd prvej inštancie I. konanie v časti o zaplatenie istiny 466,76 eur s príslušenstvom zastavil, II. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 7 735,56 eur s príslušenstvom a III. priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 88,62 %. Žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

1.1. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že medzi stranami bola uzavretá zmluva o nájme nebytových priestorov, ktorou žalobca ako prenajímateľ prenechal do užívania žalovanému nebytový priestor, a na základe ktorej vznikla žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi dohodnuté nájomné. Okresný súd správne posúdil predmetnú zmluvu podľa obsahu a nie podľa označenia, keďže žalobca bol vlastníkom a nie nájomcom prenajatej nehnuteľnosti. Pre rozhodnutie v spore bolo irelevantné incidenčné konanie vedené na súde prvej inštancie pod sp. zn. 26Cbi/63/2011. Krajský súd záverom skonštatoval, že nedošlo k porušeniu práv žalovaného, ak okresný súd nevyhodnotil dôvody uvádzané žalovaným v žiadosti o odročenie pojednávania za vážne, pre ktoré by nemohol konať vo veci.

2. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dňa 14. marca 2019 dovolanie, ktorým

žiadal, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ako aj rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. f/ Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“), ako aj z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ a písm. b/ C. s. p.

2.1. Vádu zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ C. s. p. videl žalovaný v tom, že dňa 12. októbra 2017 prevzal jeho právny zástupca právne zastúpenie v predmetnom spore a ešte v ten deň zaslal o 16:12 hod. okresnému súdu splnomocnenie spolu s ospravedlnením na pojednávaní a so žiadosťou o odročenie pojednávania z dôvodov, že k prevzatiu zastúpenia došlo deň pred vytýčeným termínom pojednávania, s kolíziou termínu pojednávania s pojednávaním vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 1Tk/2/2017, výslovnou žiadosťou žalovaného, že trvá na osobnom zastúpení advokátom a s prihliadnutím na to, že nebolo možné spravodlivo žiadať, aby si našiel iného zástupcu. Okresný súd mu až nasledujúci deň o 9:44 hod. (v priebehu konania pojednávania na Okresnom súde Nitra) oznámil, že sudca nevyhodnotil žiadosť žalovaného o odročenie pojednávania ako dôležitú. Nakoľko právny zástupca dovolateľa si nemohol predmetnú odpoveď okresného súdu prečítať, neboli naplnené podmienky vyžadované zákonom.

2.2. Prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. videl žalovaný v nesprávnom posúdení jeho pasívnej vecnej legitímácie s poukazom na neplatnosť (pod)nájomnej zmluvy z dôvodu, že v čase jej podpisu neexistovala platná nájomná zmluva v prospech žalobcu, resp. úpadcu. Spoločnosť CORTE spol. s r.o. ako vlastníčka nehnuteľnosti odstúpila od nájomnej zmluvy uzavretej s úpadcom listom z 31. mája 2011, v dôsledku čoho zanikla aj zmluva medzi úpadcom a žalovanému, pričom v súvislosti s akcesorickou povahou podnájomnej zmluvy poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ v príslušnom gramatickom tvare) sp. zn. 6MCdo/21/2011. Údaj o práve k nehnuteľnosti, zapísanom v katastri nehnuteľností v čase užívania predmetnej nehnuteľnosti, bol údajom v čase uzatvorenia zmluvy záväzným pre tretie osoby, a teda aj pre samotného žalovaného.

2.3. Prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b/ (resp. písm. a/) C. s. p. videl dovolateľ v tom, že uznesením sp. zn. 1R/8/2009 konkurzný súd uložil správcovi konkurznej podstaty spoločnosti CORTE spol. s r.o. pokyn na uzavretie nájomnej zmluvy na prenájom nehnuteľnosti, ktorú užíval žalovaný. Pokiaľ teda existovalo právoplatné rozhodnutie súdu, ktoré je záväzné pre každého, žalovaný mal za to, že oprávnenie prenajať nehnuteľnosť mala v danom čase spoločnosť CORTE spol. s r.o., resp. JFKonsulting s.r.o., a nie žalobca. Zároveň poukázal na rozhodnutie sp. zn. 3Obo/39/2009, v zmysle ktorého právoplatné rozhodnutia súdov v iných konaniach sú záväzné pre každého, pričom práve záväznosť a nezmeniteľnosť rozhodnutia, ktoré nadobudlo právoplatnosť, je jednou zo záruk právnej istoty.

2.4. Konajúce súdy sa podľa žalovaného nevysporiadali so skutkovým stavom, keď dodržiaval právoplatné rozhodnutie súdu, pričom nezohľadnili ani tú skutočnosť, že splnil svoju povinnosť uhradiť platbu za užívanie nehnuteľnosti v tom čase ustanovenému subjektu, čím jeho povinnosť platiť zanikla vzhľadom na skorší zápis prenajatej nehnuteľnosti do konkurznej podstaty úpadcu CORTE spol. s r.o. Za existencie zásady priority, pokiaľ správca konkurznej podstaty úpadcu je aj v priebehu sporu o vylúčenie veci zo súpisu majetku konkurznej podstaty oprávnený vec držať, užívať a požívať jej plody a úžitky, tak žalovaný, ktorý takéto úhrady za služby uhradil spoločnosti JFKonsulting s.r.o. ako oprávnenému subjektu, splnil svoju povinnosť.

3. Žalobca vo vyjadrení z 16. júla 2019 navrhol podané dovolanie odmietnuť.

4. Najvyšší súd ako súd dovolací (podľa § 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas žalovaný zastúpený advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.) bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

K dôvodu prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p.

5. Dovolací súd zastáva názor, že konanie pred súdmi nižšej inštancie nebolo poznačené žalovaným namietanou vadou zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ C. s. p. v situácii, keď súd prvej inštancie neodročil na základe žiadosti žalovaného pojednávanie, na ktorom bol vyhlásený rozsudok, z dôvodu, že skutočnosti uvádzané v žiadosti nevyhodnotil ako dôležité dôvody.

6. Podľa § 183 ods. 1 C. s. p., pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Pojednávanie môže byť na návrh strany odročené len vtedy, ak sa strana alebo jej zástupca z dôležitých dôvodov nemôže dostaviť na pojednávanie a zároveň od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť.

6.1. Od advokáta možno okrem dôvodov, ktoré nastali krátko pred pojednávaním a okrem prípadu, ak advokát súdu preukáže, že strana, ktorú zastupuje, odôvodnene trvá na osobnom zastúpení týmto advokátom, vždy spravodlivo žiadať, aby sa dal zastúpiť iným advokátom. Od strany možno vždy spravodlivo žiadať, aby sa dala na ďalšom pojednávaní zastúpiť inou osobou, ak k odročeniu pojednávania došlo z dôvodu jej nepriaznivého zdravotného stavu (ods. 2).

6.2. Strana, ktorá navrhuje odročenie pojednávania, oznámi súdu dôvod bezodkladne po tom, čo sa o ňom dozvedela alebo mohla dozvedieť, alebo ho s prihliadnutím na všetky okolnosti mohla predpokladať (ods. 3).

6.3. Ak súd zistí, že stranou uvedený dôvod na odročenie pojednávania nie je dôležitý, bezodkladne o tom upovedomí stranu, ktorá odročenie navrhla. Strana, ktorá navrhuje odročenie pojednávania, je povinná uviesť telefónne číslo alebo elektronickú adresu, na ktorú ju možno upovedomiť o rozhodnutí súdu o jej návrhu na odročenie pojednávania (ods. 4).

7. V okolnostiach rozhodovaného sporu postup súdu prvej inštancie neodporoval zneniu ustanovenia § 183 C. s. p. Dovolací súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že žalovanému bolo predvolanie na termín pojednávania nariadeného na 13. októbra 2017 doručené dňa 19. septembra 2017, teda v dostatočnom predstihu v súlade s ustanovením § 178 ods. 2 C. s. p., aby sa mohol žalovaný pripraviť na predmetné pojednávanie, prípadne si zabezpečiť právne zastúpenie.

7.1. Dovolací súd konštatuje, že dôležitým dôvodom pre odročenie pojednávania v zmysle ustanovenia § 183 ods. 1 C. s. p. nie je, ak strana - ktorej bolo predvolanie na pojednávanie doručené v súlade s ustanovením § 178 ods. 2 C. s. p. najmenej päť dní pred dňom jeho konania - v období menej ako päť dní pred dňom konania pojednávania udeli splnomocnenie na zastupovanie v konaní advokátovi. Uvedené platí aj vtedy, ak takto zvolený advokát sa nemôže zúčastniť pojednávania napr. z dôvodu kolízie s iným pojednávaním, prípadne že si nestihol naštudovať súdny spis. V takejto situácii sa totiž nejedná o dôvod, ktorý nastal u advokáta krátko pred pojednávaním, ako to predpokladá znenie ustanovenia § 183 ods. 2 C. s. p., a nemožno sa ani odvolať na to, že strana trvá na osobnom zastúpení takto (oneskorene) splnomocneným advokátom.

7.2. K uvedenému záveru dovolací súd uvádza, že povinnosťou súdu je postupovať v konaní tak, aby bola vec čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá (k tomu viď čl. 17 Základných princípov Civilného sporového poriadku) a zároveň je jeho oprávnením odmietnuť a sankcionovať procesné úkony, ktoré celkom zjavne slúžia na zneužitie práva alebo na svojvoľné a bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva, prípadne vedu k nedôvodným priet'ahom v konaní (viď čl. 5 Základných princípov Civilného sporového poriadku). Medzi takéto šikanózne konanie strany sporu, ktoré sa môže už na prvý pohľad javiť ako konanie smerujúce k nedôvodným priet'ahom v konaní, ktoré je v záujme čo najrýchlejšieho prejednaná a rozhodnutia sporu potrebné odmietnuť, je aj udelenie splnomocnenia advokátovi na zastupovanie v spore jeden deň pred skôr určeným termínom pojednávania za súčasného podania žiadosti o odročenie pojednávania.

7.3. Zároveň v takejto situácii nemožno hodnotiť konanie advokáta - ktorý prijme deň pred pojednávaním splnomocnenie na zastupovanie v spore v situácii, keď vie, že sa predmetného pojednávania nemôže zúčastniť - inak ako za konanie, ktoré je v rozpore s profesnou etikou advokáta, a ktoré odporuje jeho povinnostiam vyplývajúcim z ustanovenia § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii, ktoré ukladá advokátovi povinnosť pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou, ktorou sa rozumie, že koná čestne, svedomito, primeraným spôsobom a dôsledne využíva všetky právne prostriedky a uplatňuje v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné, pričom musí dbať na účelnosť a hospodárnosť poskytovaných právnych služieb.

7.4. V takejto situácii bolo povinnosťou advokáta buď odmietnuť zastupovanie v spore, prípadne oznámiť klientovi (žalovanému), že sa pojednávania nebude môcť zúčastniť pre kolíziu s iným pojednávaním s tým, aby sa pojednávania zúčastnila aspoň samotná strana sporu. Pritom nie je možné sa spoliehať na to, že súd žiadosti o odročenie pojednávania vyhovie (keďže to nie je povinnosťou súdu), prípadne na to, že

protistrana advokátovi oznámi, že sa pojednávania nezúčastní.

8. Skutočnosť, že žalovaný (resp. jeho právny zástupca) sledoval žiadosťou o odročenie pojednávania len zmarenie termínu pojednávania a ničím neodôvodnené predĺženie sporu, vyplýva aj z časového hľadiska. Právny zástupca žalovaného nielenže doručil žiadosť o odročenie termínu pojednávania okresnému súdu deň pred jeho konaním, ale doručil ju v čase mimo úradných hodín o 16:12 hod. (úradné hodiny podateľne súdu prvej inštancie boli v zmysle Rozvrhu práce okresného súdu na rok 2017 v znení Dodatku č. 12 od 8:00 hod. do 15:30 hod.). Z uvedeného je zrejmé, že predmetnú žiadosť mohol súd prvej inštancie objektívne vybaviť až v deň pojednávania, t. j. 13. októbra 2017.

8.1. Súd prvej inštancie zároveň v súlade s ustanovením § 183 ods. 4 C. s. p. pred pojednávaním dňa 13. októbra 2017 o 9:44 hod. upovedomil elektronicky právneho zástupcu žalovaného, že žalovaným uvedený dôvod na odročenie pojednávania nie je dôležitý. Argumentácia dovolateľa, že jeho právny zástupca sa s predmetným upovedomením nemohol oboznámiť, nakoľko v čase jeho doručenia bol na inom súdnom pojednávaní, nie je spôsobilá založiť prípustnosť dovolania. Okresný súd totiž postupoval v súlade so zákonom a upovedomenie podľa § 183 ods. 4 C. s. p. sa dostalo do dispozičnej sféry právneho zástupcu dovolateľa pred predmetným pojednávaním.

K dôvodom prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a/ a písm. b/ C. s. p.

9. Podľa § 421 ods. 1 C. s. p. dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola riešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

10. Vo veci rozhodujúci senát odvolacieho súdu poukazuje na to, že argumentácia dovolateľa v tejto časti je totožná s tou, ktorú predložil v skorších dovolacích konaniach v iných skutkovo a právne totožných sporoch, pričom senáty 1 O a 4 O obchodnoprávneho kolégia najvyššieho súdu vo svojich rozhodnutiach (k tomu viď uznesenia z 27. augusta 2019, 4Obdo/43/2018 a z 13. decembra 2019, 1Obdo/99/2018) dospeli k zhodnému záveru, že žalovaný (resp. právny zástupca, ktorý spísal dovolanie žalovaného) nevymedzil dovolací dôvod podľa § 432 C. s. p. (t. j. nesprávne právne posúdenie), v zmysle ktorého malo byť dovolanie prípustné podľa § 421 ods. 1 C. s. p., spôsobom predpokladaným v ustanovení § 432 ods. 2 C. s. p., čo zakladá zákonný dôvod pre odmietnutie dovolania podľa ustanovenia § 447 písm. f/ C. s. p.

10.1. Zároveň dovolací súd poukazuje na to, že dovolateľ v celom texte dovolania nesprávne zamieňa pojmy „prípustnosť dovolania“ a „dovolací dôvod“. V tejto súvislosti poukazuje vo veci rozhodujúci senát na svoje skoršie rozhodnutie (viď uznesenie z 29. mája 2019, sp. zn. 3Obdo/58/2018), v ktorom skonštatoval, že platná a účinná právna úprava upravuje dva dovolacie dôvody. Prvý dovolací dôvod je upravený v ustanovení § 431 a druhý v ustanovení § 432 C. s. p., a nie v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p., ako to mylne uvádza dovolateľ. V ustanoveniach § 420, resp. § 421 C. s. p. je upravená prípustnosť dovolania (nie dovolacie dôvody), pričom prípustnosť dovolania posudzuje dovolací súd z dovolacieho dôvodu tak, ako ho uviedla strana sporu, pričom dovolací súd je uplatneným dovolacím dôvodom (resp. dovolacími dôvodmi) viazaný (§ 440 C. s. p.). Vo veci rozhodujúci senát odvolacieho súdu poukazuje na to, že výroková veta uznesenia veľkého senátu občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu sp. zn. 1VCdo/1/2018 - na ktoré odkazoval vo svojom dovolaní aj žalobca - obsahuje terminologickú nepresnosť, ktorá má za následok (nesprávne) zamieňanie pojmov „dovolací dôvod“ a „dôvod prípustnosti dovolania“ [v podrobnostiach porovnaj výrok uznesenia sp. zn. 1VCdo/1/2018, podľa ktorého „kumulácia dovolacích dôvodov podľa § 420 a § 421 C. s. p. je prípustná“ s predchádzajúcim uznesením veľkého senátu občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu sp. zn. 1VCdo/2/2017, v ktorom bola riešená otázka kumulácie dôvodov prípustnosti dovolania podľa § 420 a § 421 C. s. p. a aj s uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“ v príslušnom gramatickom tvare) PLz. ÚS 1/2018, v ktorom je taktiež riešená otázka kumulácie dôvodov prípustnosti dovolania podľa § 420 a § 421 C. s. p.].

10.2. Uvedené východiská zohľadnil dovolací súd aj pri rozhodovaní o dovolaní žalovaného.

11. Pokiaľ ide o samotné dovolanie žalovaného, vo veci rozhodujúci senát dovolacieho súdu vzhľadom na vyššie konštatovanú zhodnosť dovolacej argumentácie s argumentáciou predloženou v iných konaniach - v ktorých už dovolací súd vo veci rozhodol (viď bod 10. vyššie) - poukazuje na závery vyslovené najvyšším súdom v uzneseniach z 27. augusta 2019, 4Obdo/43/2018 a z 13. decembra 2019, 1Obdo/99/2018, v zmysle ktorých platí, že:

„Pre dovolanie prípustné podľa § 421 C. s. p. platí, že ho možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. K bližšiemu vymedzeniu dovolacieho dôvodu pri namietanom odklone od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu dovolací súd poukazuje na judikát R 83/2018, ktorého právna veta znie: ‚Ak dovolateľ odôvodnil prípustnosť dovolania odklonom od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p., potom je povinný v dovolaní výslovne uviesť právne posúdenie odvolacieho súdu, ktoré považuje za nesprávne, konkretizovať, ako mal odvolací súd právnu otázku správne vyriešiť a zároveň musí špecifikovať ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu, od ktorej sa mal podľa jeho názoru odvolací súd pri svojom rozhodovaní odkloniť.‘ Pokiaľ dovolateľ, kvalifikovane zastúpený advokátom, pri vymedzení dovolacieho dôvodu podľa § 432 C. s. p. nesplní všetky uvedené kumulatívne podmienky, nemôže dovolací súd pristúpiť k skúmaniu prípustnosti (a následne dôvodnosti) podaného dovolania. Dovolací súd dospel k záveru, že dovolateľom nastolená otázka o tvrdenom nedostatku jeho pasívnej vecnej legitímácie v spore nie je takou dovolacou otázkou, akú má na mysli ustanovenie § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. Podľa obsahu dovolania dovolateľ považoval za nesprávny záver odvolacieho súdu, týkajúci sa (ne)existencie jeho pasívnej legitímácie, a to najmä z dôvodu nesprávneho vyhodnotenia skutkového stavu súdom. Tento záver odvolacieho súdu ale nebol výsledkom aplikácie či interpretácie konkrétneho ustanovenia právneho predpisu, ale bol výsledkom procesu komplexného vyhodnotenia skutkových okolností prejednávanej veci, ktoré v konaní vyšli najavo a ktoré v rámci zásady voľného hodnotenia dôkazov odvolací súd viedli k prijatiu tohto rozhodnutia. Pokiaľ dovolateľ s týmto právnym názorom nesúhlasí a poukazuje na to, že súdom akceptovaný stav v dovolaní napádanom rozhodnutí ohľadne vyhodnotenia skutočností, ktorá osoba mala v danom čase nárok na úhradu nájomného, je nesprávny, ide podľa názoru dovolacieho súdu o polemiku dovolateľa s právnym názorom odvolacieho súdu či kritiku toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu komplexnej otázky, voči ktorému subjektu má žalobca nárok na úhradu nájomného, čo významovo nezodpovedá kritériu uvedenému v § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. Dovolateľ nevymedzil právnu otázku, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a následne malo zakladať nesprávne právne posúdenie veci. Bez uvedeného nemôže najvyšší súd pristúpiť k posúdeniu prípustnosti dovolania a v súvislosti s tým „suplovať“ aktivitu dovolateľa. Je tak nepochybné, že dovolací dôvod nie je vymedzený spôsobom uvedeným v ustanovení § 432 C. s. p.

Právna otázka relevantná podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. musí byť dovolateľom vymedzená jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom, ktorý umožňuje posúdiť prípustnosť dovolania. Žalovaný v tomto prípade však dovolaním právnu otázku, o ktorej tvrdí, že ešte nebola dovolacím súdom vyriešená, nešpecifikoval (keď len poukázal na niektoré podľa neho mylné právne závery odvolacieho súdu, resp. i súdu prvej inštancie) a takto logicky nemohlo dôjsť ani k splneniu ďalšej povinnosti dovolateľa argumentovať tiež v smere rozhodnosti (významnosti) údajne nesprávne riešenej právnej otázky pre rozhodnutie odvolacieho súdu (ktorá povinnosť argumentácie so sebou nesie schopnosť presvedčiť, že pri odlišnom riešení nastolenej právnej otázky by musel súd dospieť k celkom inému - rozumej pre dovolateľa prospešnejšiemu - rozhodnutiu). Aj v tomto prípade platí, že samotná polemika dovolateľa s právnymi závermi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo len kritika toho, ako odvolací súd rozhodol, nezodpovedajú významovo kritériu uvedenému v § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. Dovolací súd nemôže svoje rozhodnutie založiť na domnienkach alebo predpokladoch o tom, ktorú právnu otázku mal dovolateľ na mysli. Mohol by tým podsúvať strane sporu majúcej záujem na zvrátení výsledku konania pred nižšími súdmi (za cenu porušenia princípu rovnosti zbraní) svoje vlastné úvahy o tom, čo je pre rozhodnutie vo veci zásadné, pominúc na tomto mieste ďalšie riziko dezinterpretácie obsahu dovolania (vyloženia si dovolacím súdom nesprávne, správnosť ktorej právnej úvahy nižších súdov alebo niektorého z nich mal dovolateľ v úmysle namietat). Z dovolania vyplýva, že žalovaný vytýka odvolaciemu súdu viaceré nesprávnosti, sčasti namieta, že

rozhodnutie odvolacieho súdu nie je podložené náležitým zistením skutkových okolností významných pre správne právne posúdenie vecí, kritizuje správnosť jeho právnych úvah, náhľadov a záverov, ako aj neopodstatnenosť niektorých jeho konštatovaní. Opätovne však ani z obsahu dovolania nevyplýva, konkrétne ktorou „právnou“ otázkou (odvolacím súdom riešenou, dovolacím súdom ale dosiaľ neriešenou) bola podľa jeho názoru založená prípustnosť ním podaného dovolania v zmysle § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. V dôsledku nevymedzenia právnej otázky relevantnej v zmysle tohto ustanovenia neboli dané predpoklady pre uskutočnenie meritórneho dovolacieho prieskumu. Konštatovanie dovolateľa, že na základe jeho argumentácie, ako aj ním uvedených odkazov na rozhodovaciu prax súdov vyplýva, že napádané rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, resp. ide o otázku, ktorá v takejto špecifikácii ešte nebola dovolacím súdom vyriešená, bez bližšej konkretizácie akejkoľvek otázky, nemožno považovať za relevantné vymedzenie dovolacieho dôvodu podľa § 432 C. s. p.

Napokon dovolací súd uvádza, že nepreskúmateľnosť rozhodnutia môže byť v určitých špecifických prípadoch vyhodnotená ako vada zmätočnosti, čo však nemožno stotožniť s nesprávnym právnym posúdením vecí súdom. Pri viazanosti dovolacími dôvodmi tak, ako ich (ne)vymedzil žalovaný v podanom dovolaní, bol dovolací súd oprávnený predmetnú námietku skúmať iba v tom smere, či zodpovedá ustanoveniu § 432 ods. 2 C. s. p., pričom uzavrel, že takémuto vymedzeniu nezodpovedá.“

11.1. Citované závery sú v plnej miere aktuálne aj v rozhodovanej veci, preto dovolací súd na ne v podrobnostiach poukazuje a uzatvára, že žalovaný v časti namietaného nesprávneho právneho posúdenia nevymedzil uplatnený dovolací dôvod spôsobom predpokladaným v ustanovení § 432 ods. 2 C. s. p., čo vylučuje uskutočnenie meritórneho dovolacieho prieskumu, keďže zo zákona je naplnený dôvod pre odmietnutie dovolania (k tomu viď ustanovenie § 447 písm. f/ C. s. p.).

12. Nakoľko konanie pred súdmi nižšej inštancie nebolo poznačené vadou zmätočnosti uvedenou v ustanovení § 420 písm. f/ C. s. p. (viď body 5. až 8. vyššie) za súčasného konštatovania o nevymedzení dovolacieho dôvodu podľa § 432 C. s. p. spôsobom predpokladaným zákonom (viď bod 11.1. vyššie) najvyšší súd dovolanie žalovaného odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C. s. p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je procesne prípustné.

13. Dovolací súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.).

14. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.